

DELK

Underveis

*Velkommen til
året Sankthans-
stevne!*

**Skauen skole
nådde helt
til topps i
Klassequizen!**

Ida Marie Bruun:

**Elsker rytmen og det
sakramentale**

Innhold

6 En forsmak på årets stevne

14 Kunst og bibeltekster

20 Portrett: Ida Marie Bruun

Ny serie
fra Reidar
Hvalvik

- 3 Leder
- 4 Redaksjonelt
- 5 Andakt
- 9 Min sang
- 10 Tilsynsmannens perspektiv
- 12 Nytt fra menighetene
- 12 Tro i hjemmet
- 18 Møte- og gudstjenestelisten
- 23 Diakonispalten
- 24 Misjonssidene
- 26 Skolesidene
- 28 Med hjerte for Fjell
- 30 Barne og familiesidene
- 32 Les for barna
- 33 Adresseliste
- 34 Slekters gang / Kort fra styrene
- 35 Ny administrasjonsleder
- 36 Program for årets Sankthansstevne

24 Siste nytt fra Madagaskar

Ut på vandring

Erling Rantrud / redaktør i Underveis

Det er juni, og det betyr Sankthansstevne. Tema for årets stevne er En åpnet dør. I Åpenbaringen 3,8 gir Gud oss denne invitasjonen: «Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør.» Dette er en invitasjon til å gå. Døren er åpen, men vi må gå. Er det en dør inn til Guds hus, eller en dør ut av ditt eget hus og ut i Guds rike? Det sier ikke teksten. Og kanskje betyr det ikke så mye. Det er en dør Gud ønsker vi skal bruke.

Jeg ser allikevel for meg en dør ut av huset og ut i verden. Ut i Guds rike. Fra utsiden av døren går det en vei. Den starter ganske rett frem før den møter mange andre veier og stier som slynger seg hit og dit. Så hvor skal vi gå? Når vi går ute i naturen, spiller det sjelden stor rolle. Det er vakkert mange steder. Når man vandrer rundt i livet, spiller det plutselig stor rolle. Ikke alle veier og stier fører oss dit vi vil. Enda færre fører oss dit vi burde. Og kun én vei fører til Livet.

Gjennom livet opparbeider vi oss en rekke minner, tekster, sanger og vers. Tett ved sida mi går Jesus. Fortellingen om fotsprene i sanden. Du vet, den fortellingene der vi ser bakover på to sett fotspor, og de gangene det var tungt i livet og du bare ser ett sett spor, var de gangene du ble båret av Jesus. Men størst av alt er kanskje Mesterens egne ord: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.» Johannes 14:6.

Ikke bare har Jesus åpnet en dør for oss. Ikke bare ønsker han å vandre ved siden av oss. Han vil også være selve veien! Det betyr ikke at vi alltid ser langt frem. Det betyr ikke at vi vet om alt som møter oss. For veien er ny hver eneste morgen. Men den er der. Det er ikke uten grunn at de første kristne ble kalt «Følgere av Veien».

Nå er det sommer. Kanskje du skal ut på nye stier. Nye veier. Selv om du vandrer alene, vandrer du sammen med et hav av andre kristne. Og vi vandrer sammen som menighet. Vi vet ikke helt hvor veien går, men vi vet at om vi følger Jesus, så kommer vi frem.

Vegen går så støtt og visst
frå døra ut i ukjent land.
No er han fallen vid til sist
og eg lyt følgje om eg kan,
og trø han lettleg trinn for trinn
til vegen når ein større veg
der mange stigar møter hin,
og kor helst då veit ikkje eg.

J.R.R. Tolkien - oversettelse: Eilev Groven Myhren

I Jesus, for hverandre, ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

41. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.rantrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer

Anne Martha Askjer Kjær

Mette Brix Dyrhovden

Reidar Hvalvik

Trykkeri

Aksell

Forsidefoto

Privat

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Gratulerer til Skauen skole

Det er ikke ofte vi ofte vi skriver riksdekkende nyheter i Underveis. Men denne gangen gjør vi det. Tiende klasse ved Skauen skole gikk helt til topps i den store klassequizen på NRK! Finalen gikk på tv 11. mai, så mange har kanskje fått det med seg allerede. Gratulerer så mye til de fire ungdommene som deltok, men også til hele Skauen skole, lærere og rektor. Dette er en virkelig fin måte å komme på kartet på. Les hele saken litt senere i bladet.

Kunst og Bibel

Vi i redaksjonen likte så godt kunst-andakten Reidar Hvalvik skrev i forrige Underveis at vi like gjerne har bedt ham om å skrive mer i de kommende utgavene. Reidar har studert kunsthistorie og er en mester på å koble sammen bibelundervisning med øyeblikksdetaljer fra kunsthistorien. Vi er sikre på at vi kommer til å bli både opplyste og inspirerte av Reidars nye spalte i tiden som kommer. Les den nye spalten Kunst og Bibel på side 14 og 15.

Sommertid er stevnetid

Når du får dette bladet i postkassen, er det fremdeles mulig å rekke Sankthansstevnet. Dersom du sitter litt på gjerdet og lurer på om du skal ta turen eller ikke denne sommeren, vil vi gjerne oppmuntre deg til å komme. Enten du har vært med mange ganger før, eller det er din første tur til DELKs sommerstevne, håper vi å se deg og ønsker deg hjertelig velkommen! Du får noen smakebiter fra stevnet på side 6–8.

Siste portrett?

Med dette nummeret når vi en milepæl. Vi har direkte eller indirekte besøkt alle menighetene i DELK og skrevet minst ett portrettintervju fra hvert sted. Det har vært en glede å få fortelle små og større historier fra helt vanlige uvanlige mennesker rundt omkring i DELK-land. Vi kommer nok til å fortsette å prate med folk og dele deres historier, men det er ikke sikkert at portrettet får like stort fokus på forsiden fremover. Noen endringer og overraskelser må til nå og da. Som navnet vårt minner oss på er vi stadig underveis.

God lesing og velsignet god sommer!

KIRKEFORUM

DELK

Sunn kritikk eller konspirasjonsteorier – hvor går grensen?

Taler:

Bjørn Are Davidsen,

forfatter og rådgiver i Tankesmien Skaperkraft

Kveldsmat, kollekt, streaming

Åpent
temamøte.
Alle er hjertelig
velkommen!

Onsdag 18. september / 19:00 / Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- ◆ DELK holder følgende bekjennesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
 - De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
 - Den augsburgske konfesjon
 - Luthers lille katekisme
- ◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Nytt liv

TEKST / HELENE JOHANSSON, OSLO

februar pleier den å starte. Kløen. Kløen i fingrene. Da lengter jeg etter å jobbe med jord og frø. Lage en plan for hva jeg ønsker å hvile øynene på gjennom sommeren. Dette året: et slags telt for barn med vegger av erteblomster. Tanken på kosetunder i hagen med prat og barnelatter fra teltet, blandet med lukten fra blomstene, driver meg.

Jeg er en glad amatør – har ikke så mye kunnskap, men tar det igjen på gleden når spirene dukker opp eller en tallerkenstor georgine strekker seg mot sola – og lagrer inspirasjonsvideoer om hage på Instagram gjennom vinteren. Ender som regel opp med å gå for det samme som året før likevel.

Dette arbeidet med jord og frø gir meg også noen tanker om livet. Selve livet. Når Gud taler i sitt Ord, finner vi stadig referanser til planter og hager. Det hele starter i Edens hage. Gud kunne valgt å skape en mer fargeløs verden. Men Gud lar kreativiteten og sansen for det vakre være en så sentral del av hele skapelsen. Det må bety at det er viktig.

Vi ser det gjennom Bibelen, det tales om hennablomster, epletrær og liljer. Det blir en fattigere bibel uten disse referansene. Jesus bruker liljene på marken som eksempel på hvor vakkert Gud har skapt verden, og at vi mennesker, uansett hvor mye vi pynter oss, ikke i egen kraft kan klare å komme opp på dette nivået.

Men for at noe skal spire, vokse og gi glede til oss, må det først dø. Frøene legges i den mørke jorda, den samme jorda som vi legges i når vi dør, og så skapes det nytt liv. Frøene som blir til spirer, trenger næringen som jorda gir for å vokse seg sterke til et voksenliv i vær og vind. Akkurat dette er også det mest sentrale i troen vår: Tenk at også Jesus gikk gjennom dette mørket, for å stå opp til nytt liv. Han måtte dø for at det nye livet, som vi kan få del i, skulle spire frem. Dødsrikets krefter kunne ikke holde på ham. Akkurat som dødsrikets krefter ikke har det endelige overtaket på

” **Men for at noe skal spire, vokse og gi glede til oss, må det først dø.**

oss heller. Også vi skal en dag få stå opp fra døden og mørket til evig liv og evig lys hos Jesus.

Vinteren er en slags ventetid for meg. Målet er at jeg skal bli mer glad i vinter enn jeg er. Tiden får vise om det lykkes. I mellomtiden kan jeg også gjennom vinteren se frem mot tiden da «nytt liv av daude gror». Kor 15, 20–28.

En forsmak på årets Santhansstevne

Årets Sankthansstevne nærmer seg med stormskritt. Vi håper at vi sees der alle sammen! Stevnet vil være fullt av flott program. Her blir du bedre kjent med to av bidragsyterne og får en smakebit av hva de kommer med.

TEKST / ERLING RANTRUD

Bibeltimer med Ingvald

Mitt navn er Ingvald Kårbø og jeg arbeider til daglig som mediepastor i P7 Kristen Riksradio. I tillegg er jeg også redaktør for den kristne nettsiden foross.no. Jeg er takknemlig for å være gift med Camilla, og vi er foreldre til Amalie (3 år) og Emanuel (født desember 2023).

Under St.Hansstevnet 2024 ser jeg frem til å skulle få ha to bibeltimer med overskriften «Se, jeg har satt foran deg en åpen dør». Dette er Jesu ord til menigheten i Filadelfia. I starten av Johannes Åpenbaring gir Jesus en tilstandsrapport på syv menigheter i dagens Tyrkia. Filadelfiamenigheten var ikke den flokken som var mest imponerende etter menneskelige mål, men det var de som fikk dette fantastiske løftet fra Jesus.

Ingen av oss bor i Filadelfia. Men det som Johannes fikk beskjed om å skrive til denne og de andre menighetene i starten av Johannes Åpenbaring, har mye å lære oss – også i dag. Johannes beskriver en kirkesituasjon med økende press og motstand mot den kristne troen. Hva kan disse tekstene lære oss om hva som er avgjørende for menigheter i et etterkristent samfunn? Og hva betyr det for oss i dag at Jesus er han som åpner dører som ingen kan lukke? Dette er noen av spørsmålene jeg skal være innom i løpet av disse to bibeltimene.

Ingvald Kårbø,
mediepastor i P7 Kristen
Riksradio.

Seminar med Benedikte

Hei. Jeg er Benedikte Fuhrmann, 32 år fra Oslo. Jeg er så heldig at jeg skal få holde et seminar på sommerstevnet for DELK. Her skal jeg dele fra mine opplevelser som volontør i Tel Aviv, Israel. Tema for stevnet er «En åpen dør», og jeg vil derfor si noe om mine erfaringer fra å dele evangeliet med jøder og arabere i Israel.

Det finnes barn og unge som vokser opp i en kirke og familie hvor landet og folket Israel blir nevnt, og kanskje til og med bedt for. Slik var det ikke for meg; jeg visste svært lite om Israel og jødene, selv om jeg vokste opp i en kristen familie og gikk mye i kirken. Men etter å ha blitt invitert inn i en Facebook-gruppe der administratoren hadde et hjerte for

Benediktedeler fra
et volontøropphold i
Tel Aviv, Israel.

Israel, begynte interessen å vokse. Jeg ble personlig engasjert på forskjellige måter.

Det gikk en tid, og jeg begynte å lure på om det kunne være aktuelt å dra til Israel for å jobbe som volontør. Jeg var i fast jobb på den tiden, men kjente på at jeg skulle videre og inn i noe nytt. Jeg brukte Google og søkte på 'volontørpophold i Israel'. Da kom Israelsmisjonens nettside opp. Jeg leste om de ulike plassene en kunne jobbe som frivillig. Det var ett sted som stakk seg ut: Immanuelkirken i Tel Aviv. Kirkevirksomhet og en storby med rask tilgang til havet – det høstes fantastisk ut!

I slutten av mars 2023, under jødisk pesach – påske, sto jeg med visum i hånden og var klar til å reise på nye eventyr med Herren til hans hjemland.

Førsteintrykket av menighetshuset på Bar Hoffman gate i Tel Aviv var at dette var et gammelt hus med mye historie. Men jeg kjente meg raskt hjemme i huset og nabolaget. Immanuelkirken ligger bare 200 m nedover gata.

Jeg hadde ulike oppgaver som volontør, blant annet aktiviteter for barn og unge voksne, bibelstudier, gudstjeneste og søndagsskole, lovsangskvelder, åpen kirke og sosialt arbeid ut mot nabolaget. Favorittene var de tre siste.

Kunne det skje at en Jesustroende jødisk kvinne, kunstner, ville få arrangere en kunststilling om evangeliet? Og at en forbi passerende familie på fire ville høre de gode nyhetene? Kunne det skje at en ung arabisk gutt som hadde vansker med å finne sin plass, ville kjenne på varmen i kirken og ende opp med å høre evangeliet forkynt på en lovsangskveld?

Ja, det skjedde! Dette og mer vil du få høre om på mitt seminar «Finnes det åpne dører for å nå Guds eiendomsfolk?»

Vi sees!

MIN SANG

KATRINE HELLAND

Sangen uttrykker det jeg ofte kjenner på

Denne sangen var inntil nylig ukjent for meg. Det var en av barna våre som spilte den hjemme, og jeg kjente umiddelbart at teksten talte til meg. Den uttrykte så mye av det jeg selv ofte kan kjenne på.

Teksten fokuserer på frelsen og forsoningen. Den sier noe om hvem jeg er, hvem Jesus er og hva Jesus har gjort for meg. Vel, ikke bare for meg – for oss alle!

Jeg har nok ofte tenkt på andre, som kan vise til en klar og sterk omvendelsehistorie, med beundring. Og litt misunnelse, om jeg skal være helt ærlig. Det virker så fint og sterkt å kunne se

Guds kraft så synlig og tydelig i sitt eget liv. Det har vært trossstyrkende for meg å møte mennesker som har en slik historie.

Mitt liv med Jesus, derimot, kan til sammenlikning virke så stille og tamt. Ingen spesielle visjoner eller tydelige tegn. Ingen voldsom omvendelse. Men. Tenk. Jeg har fått ha et liv med Jesus. Hele livet har han vært ved siden av meg. Gjennom motgang, sorg og prøvelser. Gjennom så uendelig mange gleder og velsignelser. Han har vært der. Hele tiden!

Denne linja, «inntil idag til idag», er så bekræftende på Jesu trofasthet i mot meg.

Og det viktigste av alt: han betalte alt! Også for meg!

Det siste verset peker på det vi har i vente – spesielt for alle oss som har mistet noen, er det godt å tenke på at de venter oss i himmelen. Tenk hvilken dag det skal bli når vi møtes igjen! Og vi endelig får møte Jesus!

Hitinntil Herren har hjulpet så vel

Hitinntil Herren har hjulpet så vel,
inntil i dag, til i dag,
sørget så trofast for legem og sjel
inntil i dag, til dag.
Skjønt jeg har syndet i stort og i smått,
jeg dog fra Herren har mottatt alt godt,
uførtjent kjærlighet, det har jeg fått
inntil i dag, til i dag.

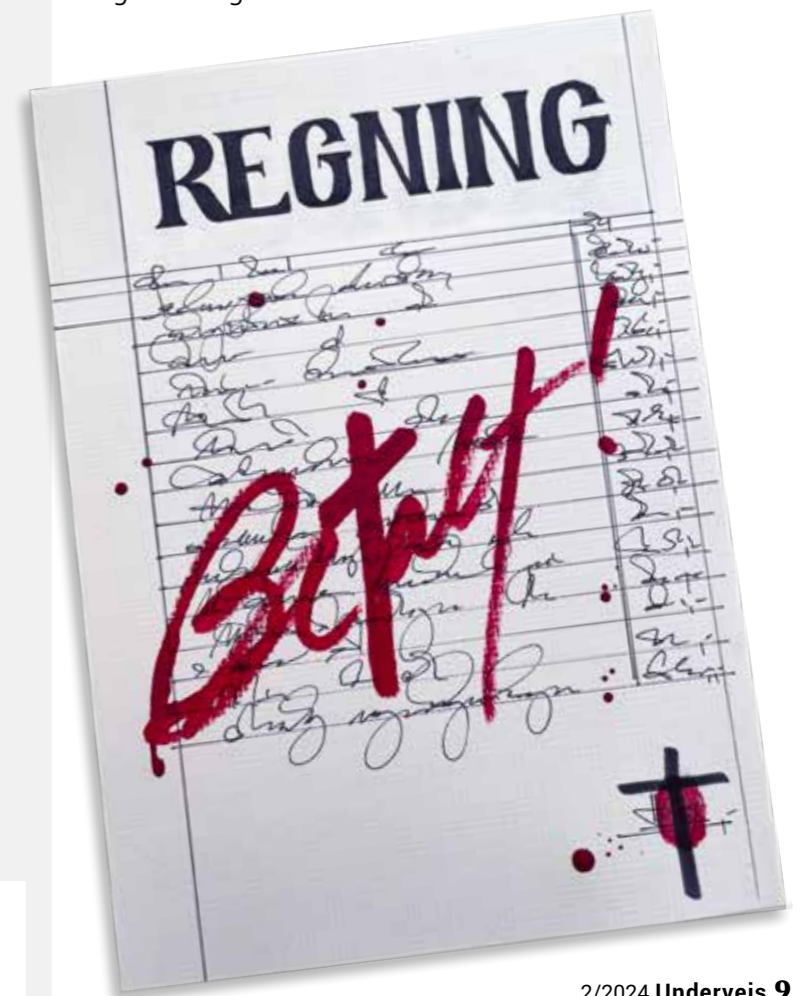
Selv har jeg intet, men Kristus har alt
inntil i dag, til i dag.
Han på min regning har skrevet betalt
inntil i dag, til i dag.
Kristus korsfestet, ei annet jeg vet,
han brakte soning da døden han led,
Han er min frelse, min glede, min fred
inntil i dag, til i dag.

Å hvor usigelig god Herren er
inntil i dag, til i dag!
God imot alle, mot meg dog især,
inntil i dag, til i dag.
Aldri han ennå av meg er blitt trett,
bare jeg nu kunne takke ham rett!
Herren er nåderik, det har jeg sett
inntil i dag, til i dag.

Snart fra all trengsel til hvile jeg går,
tenk hvilken dag, hvilken dag!
Snart for Guds trone med kronen jeg står,
tenk hvilken dag, hvilken dag!
Snart ingen sorg mer skal trykke mitt sinn,
snart ingen tårer skal væte mitt kinn,
snart jeg for evig ser Frelseren min,
tenk hvilken dag, hvilken dag!

Anders Olsen 1870

Her sangen her →

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK, skriver i denne spalten om ulike perspektiver og tanker som angår kirkesamfunnet

Å utføre sin oppgave som for Herren

«Hva er sammenhengen mellom ditt arbeid eller yrke, og det Gud vil gjøre i samfunnet?» Dette spørsmålet møtte oss som var med på Lausanne-konferansen i Oslo et par dager i april.

Som en del av forberedelsen til den internasjonale Lausanne-konferansen i Seoul i september, var omtrent 100 kristenledere samlet i Oslo. Her fikk vi blant annet høre hvordan det går med realiseringen av misjonsbefalingen, både i vårt eget land og i resten av verden.

Misjonsbevegelsen Tent

Med på konferansen var også misjonsbevegelsen Tent som arbeider for å utruste unge kristne forretningsfolk, studenter og andre yrkesgrupper til å leve som kristne på sin arbeidsplass. Deres store drøm er at det skal bli minst en kristen kollega på alle arbeidsplasser i verden, mennesker som kan leve ut Kol 3,23: *Det dere gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for mennesker* (NB 88/07).

Luthers kallsetikk

Opp gjennom kirkehistorien har det vært ulike måter å se på kristnes kall i sammenheng med deres arbeid. Før Luther var den tradisjonelle oppfatningen at det bare var prester og munkesom hadde et kall fra Gud. Luther, derimot, mente at ethvert ærlig yrke er å betrakte som et kall. Alle kristne skal leve sitt liv i det kallet man har fått, på den plassen man er satt, enten man er lek eller lærd. På denne måten løftet Luther fram både kvinners og menns arbeidsoppgaver som gudgitte og viktige.

Luther pekte på at når arbeidet springer ut av troen på Jesus Kristus, kan det også få være til stor glede for oss. «Om det bare er å sope gulvet, kan du gjøre det med glede i visshet om at Gud ser på det med velbehag» (s. 177 i *Munken som endret Europa* av Lars Inge Magerøy, Luther Forlag 2016).

DELKs visjon

Kanskje kan vi si at bevegelsen Tent bygger videre på Luthers kallsetikk når de vil utruste kristne for tjeneste i utlandet. Vår tradisjon er på mange måter også preget av Luthers kallsetikk. Likevel tenker vi nok ofte smått om vår egen tilstedeværelse i samfunnet. Kan det være at vi ubevisst dytter hele ansvaret for å dele evangeliet over på prester og evangelister, og tenker at en alminnelig kristen ikke kan utrette noe?

I så fall har vi behov for å utruste hverandre til å møte menneskene vi omgås gjennom vårt daglige liv. Når vi utfører vårt arbeid der vi er som for Herren, kan det vekkes interesse og spørsmål som leder til gode samtaler med våre kolleger og naboer.

” **Alle kristne skal leve sitt liv i det kallet man har fått, på den plassen man er satt, enten man er lek eller lærd.**

Hver dag kan vi da starte med å be om å få gå inn i de gjerninger som Gud har lagt ferdige for oss. Vi trenger å være oppmerksomme på at slike gjerninger finnes – og vi trenger å være oppmerksomme slik at vi ikke går utenom dem. I stedet skal vi få stole på at Herren selv vil lede våre handlinger og våre ord så vi med både liv og lære får peke på Ham.

Med en slik grunnholdning til vårt arbeid, kan det hende at vi også blir oppmerksomme på områder Gud ønsker å arbeide med i våre liv. Kanskje ser vi at vi lider av retthaveri eller er kverulanter på jobb? Kan hende legger vi merke til at vi så lett klager på andre?

Kanskje er vi for snare til å påtale andres feil? Alt som ikke er som det burde være, kan vi få legge av hos Gud. Da kan vår væremåte på arbeidsplassen bli preget av *Åndens frukter* i stedet for smålig grums.

Nysatsning i DELK

Gjennom ledertreningsopplegget Følg meg har flere av ungdommene våre allerede lært om hvordan livet rundt oss er et kall. Det at vi er kristne, kan få følger for valg av utdanning og kjæreste, bosted og etablering av familie. Flere av ungdommene var også med da DELK reiste til Fjell for å stifte de

første bekjentskapene med mennesker i denne bydelen (se annen artikkel i dette nummer av Underveis).

I byområdet Fjell i Drammen bor det svært mange med innvandrerbakgrunn. Ytterst få av disse bekjenner seg som kristne. Ved å reise dit tar vi på alvor Bibelens ord om at *den fremmede som bor hos dere, skal regnes som en innfødt blant dere, og du skal elske ham som deg selv* (3. Mos 19,34). Det er Guds vilje at vi skal elske menneskene rundt oss. Hans karakter er preget av den dypeste kjærlighet til oss – og til alle mennesker. Og han er den samme i går og i dag, ja til evig tid. Derfor står kallet hans ved lag: Vi skal elske den fremmede blant oss – som oss selv.

Visst kan dette være utfordrende! Men det å leve hele livet som for Herren, er utfordrende. Samtidig skal det få skje i glede og takknemlighet. Kraften til å utføre gjerningen har vi ikke i oss selv, men styrken kommer fra Ham som har kalt oss – Herren.

Illustrasjonsfoto: Adobe Stock

Fellesskap over menighetsgrenser

TEKST / BOJO HERMANSEN

Haugianerne har satt sitt preg på DELK, ikke minst ved etableringen av kirkesamfunnet. I år er det 200 år siden Hans Nielsen Hauges døde. DELK-Østfold inviterte derfor DELKs menigheter på Østlandet til felles samling på Rolvsøy 2. påskedag.

Dagen startet med gudstjeneste i Rolvsøy kirke med over 100 deltagere. Boe Johannes Hermansen talte og forrettet, og Sten Næss var organist. Et par salmer av Hauge ble også sunget, og det var nattverd.

Programmet fortsatte på bedehuset Hauges Minde, med middag og etterfølgende kåseri om Hauge, ved Svein Høiden. Mange benyttet også anledningen til å se Hauges besøkssenter. En trivelig dag, på tvers av menighetsgrensene, var responsen som ble gitt.

Fra gudstjenesten i Rolvsøy kirke.

Foto: Haavard Kirkeng

Foto: Boe Johannes Hermansen

Fra samlingen på Hauges Minde, hvor vi lyttet til kåseri av Svein Høiden.

Les siste nytt om menighetene på delk.no

Ny eldste i Bergen

TEKST / BENJAMIN BJØRNSEN ANDA FOTO / KJERSTI STENHJEM LIE

Søndag 7. april var det duket for familiegudstjeneste og eldsteinnsettelse i Bergen menighet. Tilsynsmann Bertil Andersson stod for innsettelsen av Andreas Bjerre Nielsen, som tidligere i vår ble valgt til eldste. Menigheten gleder seg stort over at eldsterådet endelig er fulltallig og at Andreas har sagt ja til det kallet han har fått. I den anledning har vi også stilt Andreas noen spørsmål.

– Hva motiverte deg til å si ja til eldstekallet?

– Spørsmålet om å bli med i eldsterådet kom nok litt overraskende. Men DELK Bergen er en menighet som jeg og familien min er blitt utrolig glade i. Det er nok den største motivasjonsfaktoren. Jeg er utrolig takknemlig for å være en del av menigheten, og vil gjerne hjelpe der det trengs. I tillegg henger tjenesten godt sammen med den tjenesten jeg står i til daglig, som misjonssekretær i Den indre Sjømannsmisjon.

– Hva setter du pris på med Bergen menighet?

– For det første setter jeg pris på å være i en menighet med en tydelig forkynnelse på luthersk grunn, med klassisk liturgi og salmesang. Det er en tro på at Gud virker gjennom nådens midler og at vi ikke trenger noe mer enn det! For det andre har familien min og jeg følt oss veldig velkommen i menigheten. Vi opplever at det er et godt kristent fellesskap. Her kan både barn og voksne få solid åndelig føde og gode vennskap.

Menigheten ønsker Andreas lykke og velsignelse over den nye tjenesten, og takker for at han har sagt seg villig. Vi oppfordrer dere alle til å ha ham med i bønn og takk, både ham, hans kone Karla, og deres sønn Jonathan.

Ellers gleder undertegnede prest seg over at det er en sporty eldste vi har fått med oss, som stilte opp som «skuespiller» under prekenen denne søndagen – selv om han ble spurt like før inngangsprosjonen toget inn.

Styrehelg med arbeid og hvile

TEKST / RINA HUSBY

DELKs hovedstyre hadde sitt møte i Høgsveen 12.–14. april.

Vertskapet på gården, Toril og Ulf Asp, tok vel imot oss. HS-møter og forhandlingene gikk sin gang, men i disse omgivelsene blir det noe helt ekstra. Å få komme ut til pause i strålende solskinn med en hjemmebak kanelknote i den ene hånden og en kopp rykende fersk kaffe i den andre, er helt nydelig. Tre ganger om dagen får vi ta den lille spaserturen opp til kapellet for tidebønn. Det er som vi kjenner glede, smerte, fortvilelse, ro, sjelefred og levd liv der man sitter sammen.

Og maten på Høgsveen er en opplevelse og er laget med kjærlighet. Den Sørfricanske retten boboti med kjøttdeiggryte og banan og karrisalat høres kanskje litt underlig ut, men er fantastisk god.

Tusen takk til Mia Wallerud, Toril og Ulf for at dere står på for at andre kan få påfyll og hvile og få et velsignet avbrekk fra sine kall og gjerninger!

Hovedstyret oppmuntrer alle til å bruke dette fine stedet. Se nettsidene for program: www.hogsveen.info

Når Gud åpenbarer seg

Blant de første som Gud åpenbarte seg for i gammeltestamentlig tid, finner vi Abraham. Første gang det hendte, står det bare at «HERREN sa til Abram» (1 Mos 12,1), og dette gjentar seg flere ganger i de følgende kapitlene. I kapittel 15 heter det at «HERRENS ord kom til Abram i et syn», og i kapittel 17 står det at Herren «viste

seg for ham» og talte til ham. Også i 1 Mos 18 leser vi at «HERREN viste seg for Abraham», men denne gangen fremstilles det hele veldig konkret og fysisk: Abraham satt i teltåpningen i Mamres eikelund og «fikk øye på tre menn som sto foran ham» (v. 1–2).

Hvordan skal dette forstås? Hvem var de tre som åpenbarte seg for Abraham? Basert på de to første

versene i teksten kan de se ut som om Gud her åpenbarer seg i tre personer. Følgelig har noen tenkt at det er den treenige Gud som åpenbarer seg – som Faderen, Sønnen og Den hellige ånd.

«Ingen har noen gang sett Gud»

En slik forståelse ville imidlertid stå i strid med andre bibeltekster. Gjentatte ganger heter det jo at ikke noe

menneske kan se Gud. Tydeligst sies det i Johannesevangeliet: «Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem han er» (Joh 1,18). Senere i Johannesevangeliet sier Filip til Jesus: «Herre, vis oss Far, det er nok for oss.» Jesus svarer: «Kjenner du meg ikke, Filip, enda jeg har vært hos dere så lenge? Den som har sett meg, har sett Far» (Joh 14,8–9). Den som ikke er sett av noe menneske, er altså Faderen, men Sønnen har vist oss hvem Faderen er og hvordan han er.

Sett i lys av Det nye testamentet kan man derfor ikke hevde at Gud Fader åpenbarte seg for Abraham. Det samme gjelder Den hellige ånd – som aldri sies å ha åpenbart seg i menneskelig skikkelse; han har bare åpenbart seg i skikkelse av en due (Luk 3,22).

Denne tolkningen støttes også av fortsettelsen av fortellingen i 1. Mosebok. Etter at Abraham hadde vist sin gjestfrihet overfor de tre mennene, brøt de opp og tok veien mot byen Sodoma (1 Mos 18,16 og 22). Når det så fortelles at de kommer til Sodoma, er det bare tale om to personer og de omtales som engler (1 Mos 19,1 og 15). Dette er viktig for å forstå fremstillingen av denne episoden i billedkunsten.

Rublevs ikon

I det russiske ikonet malt av Andrei Rublev tidlig på 1400-tallet, ser vi tre engler sitte rundt et bord. Motivet blir noen ganger kalt «treenigheten», men det er ikke dekkende siden to av personene tydelig blir omtalt som engler. Når det heter at Herren åpenbarte seg for Abraham og han så tre menn, kan man kanskje si at denne åpenbaringen peker fram mot treenigheten. Dette er også

Luthers poeng i hans kommentar til 1. Mosebok: De tre mennene er ikke de tre personene i guddommen, men tegn eller symboler på treenigheten.

La oss se nærmere på teksten i 1. Mosebok 18. Når det sies at mennene tok veien mot Sodoma, heter det: «Men Abraham ble stående for HERRENS ansikt» (v. 22). I lys av teksten som helhet blir det altså klart at to av mennene er engler, men én er Herren selv. Det passer også med det som tidligere i teksten sies om at det var Herren som talte til Abraham (v. 13–14).

Hvem er så HERREN i denne teksten? De tidlige kirkefedrene var ikke i tvil om svaret: Det var Kristus. Vi har kanskje lett for å tenke at Kristus først kom inn i verden da han ble født i Betlehem. Men Det nye testamentet er klar på at Guds Sønn var fra evighet av. Han som i Johannesevangeliet kalles Ordet, «var i begynnelsen hos Gud» og «alt er blitt til ved ham». Og det var han som «ble menneske» (Joh 1,1–3 og 14). Gud Fader er usynlig, men Sønnen er «den usynlige Guds bilde» (Kol 1,15). Det betyr at alle steder der det er tale om at Gud åpenbarer seg i menneskelig skikkelse, er det i Sønnens skikkelse. Det var ham Abraham så – sammen med to engler.

Andrei Rublev, *Treenigheten* (1400-tallet)

Slik peker teksten fram mot Guds Sønn som skulle bli menneske.

Rembrandts maleri

Dette poenget har den nederlandske maleren Rembrandt van Rijn fått fram i sitt maleri fra 1646. Bildet kalles «Abraham som tjener de tre englene». Selv om Rembrandt har fulgt tradisjonen med å fremstille de tre personene som engler, er det én som skiller seg klart ut fra de andre. Han sitter der i lysende klær, noe som kan gi assosiasjoner til det som sies om Jesus når tre av disiplene får se hans herlighet på fjellet: «Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset» (Matt 17,2). I bildet er det han som taler med Abraham – slik Herren gjør det i teksten.

Rembrandt har også tatt med mange andre detaljer fra fortellingen i 1. Mosebok 18: Abraham som ikke bare tilbyr at gjestene skal få vasket sine føtter (v. 4), men som selv sitter klar til å gjøre det. I bakgrunnen ser vi Sara i døråpningen på huset; i teksten står hun i teltåpningen (v. 9–10). Men i alle detaljene i scenen under eiketrete, er det én person som fremheves: Det er Gud som åpenbarer seg i Kristi skikkelse, han som er den usynlige Guds bilde.

Rembrandt van Rijn, *Abraham som tjener de tre englene* (1646)

TEKST / ØYVIND DØVIK, LEDER DELK BARN OG FAMILIE

Tro i hjemmet

Både barn og voksne tilbringer mye mer tid hjemme enn i kirken. Det er kjempefint og viktig for barna å komme til kirken på både gudstjeneste og barneklubb. Men det er hjemme de formes aller mest.

Det er ikke rart forskningen viser at foreldre har den desidert største innflytelsen over barnas trosliv. Dette innebærer både et stort ansvar og store muligheter!

Det er ingen tvil om at småbarnsfasen kan være svært krevende for mange. Relasjonen med Jesus som skulle ha vært den viktigste for oss, kan i hverdagens makspuls fort begrenses til søndag formiddag klokka elleve. I tillegg til å sjonglere de vanlige tingene som jobb, husarbeid, trening, kjøre til fritidsaktiviteter o.l. kommer gjerne aktivitetene i menigheten på toppen.

Tendensen er ofte at kirken blir nedprioritert.

Gudstjenesten søndag formiddag er

viktig. Vi skal ikke holde oss borte fra vår egen forsamling, står det (Hebr 10,25). Men har Bibelen konkrete tips til hvordan vi kan strukturere troslivet i familien hele uka gjennom? En gjennomførbar kalender som kan gi hjelp til livet i etterfølgelsen av Jesus? Der Jesus ikke bare er en del av livet, men selve livet?

I 5 Mos 6,7 fikk israelittene en tydelig dagsrytme. De skulle lære barna sine Guds ord på følgende steder og tidspunkter gjennom dagen:

1. I hjemmet
2. På veien
3. Ved leggetid
4. På morgenen

Denne strukturen er like enkel som den er utfordrende. Og kanskje sier til og med rekkefølgen oss noe viktig? Vår kulturelle situasjon er selvfølgelig noe annerledes, men prinsippet er fortsatt like aktuelt. Enten vi befinner oss i hjemmet, kjører barna

Her er femten enkle, kjente og velprøvede rytmer/vaner/aktiviteter:

1. Be sammen i bilen.
2. Bruk bordbønn/be/takk/syng før måltidene.
3. Kveldsbønn og barnebibel (ved sengekanten).
4. Velsigne hverandre, f.eks. når vi går ut døren om morgenen.
5. Ukentlig familieandakt.
6. Søndag er kirkedag. Ikke la dette punktet være oppe til diskusjon.
Prioriter kirken foran hytta!
7. Markér høytidene – jul, påske, pinse, Kristi himmelfart o.l.
8. Ha oppgaver i menigheten sammen som familie.
9. Teamtur som familie til et misjonsarbeid.
10. Dra på familieleir og menighetsweekend sammen.
11. Givertjeneste/fadderbarn og lignende. Lag deres egen misjonsbøsse/godhetsbøsse.
12. Ha et åpent og raust hjem for naboer, andre familier, barnas venner og deres foreldre.
13. Gjør noe godt for andre som familie. Bak noe og gi til en nabo. Skriv et brev med gode ord til noen dere kjenner og send det i posten. Tilby dugnadshjelp.
14. Sett i gang en familiegruppe sammen med én eller flere andre kristne familier.
15. La barna få se at du leser i Bibelen i stua – da ser de at Guds ord er relevant for hverdagen din.

til barnehage/skole, tidspunktet er leggetid eller starten på en ny dag – så skal vi få leve livene våre hver dag sammen med Jesus. Vi har privilegiet med å få dele troen videre til neste generasjon gjennom en fast dagsrytme som kan lede både oss selv og barna stadig nærmere Jesus gjennom livets opp- og nedturer.

Hvilke trosvaner har dere i din familie? Har dere en bevisst rytme?

Kanskje du og din familie kan gjøre noen nye prioriteringer fremover? Eksperimentere litt og se hvilke trosvaner som kan fungere for dere?

Velg kirken foran hytta. Prioriter barneklubben i menigheten fremfor bursdagen til den litt perifere vennen eller fotballkampen som tilfeldigvis landet på samme dag. Alt vi gjør og velger for både oss

selv og for barna, kommuniserer noe grunnleggende til dem om hva som er viktigst i livet.

En studie viser at de seks viktigste faktorene for hvorvidt barna beholder relasjonen sin med Jesus gjennom ungdoms- og studenttiden er:

1. Bibelen – barn som leser Bibelen regelmessig gjennom oppveksten
2. Bønn – barn som ber regelmessig gjennom oppveksten
3. Tjeneste i kirken – barn som bidrar regelmessig i kirken gjennom oppveksten
4. Musikk – barn som lytter hovedsakelig til kristen musikk
5. Misjon – barn som reiser på misjonstur
6. Venner – barnets bestevenn har en positiv påvirkning på troen

(Kilde: Jarle Waldemar. En tro som varer, 2019. Side 32-33)

” **Hvilke trosvaner har dere i din familie? Har dere en bevisst rytme?**

Lag gjerne en gjennomførbar og bevisst plan for troslivet i hjemmet. Hva ville du ha ryddet bort fra kalenderen din dersom Jesus kom innom en kveld for å se på den?

«Jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren!» Jos 24,15.

Gud velsigne deg og ditt liv med Jesus i hverdagen!

Møter og gudstjenester i DELK 3. og 4. kvartal 2024

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark	Sotra	Bergen	Harda	Østfold	Kr.sand	Nord	Dalane	Jæren	Dato
07.07.2024	7. søndag i treenigheten	Luk 19,1-10	BA n		X	11.00 X	11.00		11.00		JaBy n		RA n	MB n				07.07.2024
14.07.2024	8. søndag i treenigheten	Mark 12,37b-44	11.00		X		11.00 X		11.00 *	BBA n	11.00		RA n	MB n				14.07.2024
21.07.2024	9. søndag i treenigheten	Joh 8,2-11	HVS n		11.00	BJH			RE n		BBA n		11.00					21.07.2024
28.07.2024	10. søndag i treenigheten	Matt 18,21-35	11.00		MA n X	X	X		11.00		BBA n		BJH n	11.00				28.07.2024
04.08.2024	11. søndag i treenigheten	Mark 2,23-28	11.00		11.00	PJ 10.30 *	X	ER n X	AJ				BJH n	MB n		OE n		04.08.2024
11.08.2024	12. søndag i treenigheten	Luk 8,1-3	UA n*	MA n	FAF	11.00	ER n	11.00	11.00	BBA n	11.00		BJH n				OEng n	11.08.2024
18.08.2024	13. søndag i treenigheten	Luk 12,41-48	HVS n		11.00	PJ n		MA n	FAF n		BBA n	JaBy n	AM n	11.00	HA n	11.00	11.00	18.08.2024
25.08.2024	Vingårdssøndag/14. s i treenigheten	Luk 17,7-10	11.00		MA n	11.00	11.00	ER	11.00 **		JaBy/BBA n		11.00	MB n			OEng n	25.08.2024
01.09.2024	15. søndag i treenigheten	Luk 10,38-42	HVS n		11.00	AJ	BA n	11.00	11.00				BJH n	MB n	HA n*	OEng n	11.00	01.09.2024
08.09.2024	16. søndag i treenigheten	Matt 5,10-12	11.00**		11.00	PJ n		FAF n	MA n	BBA n	11.00		RA n				OEng n	08.09.2024
15.09.2024	17. søndag i treenigheten	Luk 7,11-17	HVS	PJ n	MA n*	11.00	11.00	11.00	11.00		BBA n	AJ n	BJH n	MB n		OE n	11.00	15.09.2024
22.09.2024	18. søndag i treenigheten	Matt 8,5-13	BBA n		11.00	MB	OEng n	HA n	FAF				11.00	11.00			11.00	22.09.2024
29.09.2024	19. søndag i treenigheten	Joh 7,14-17	11.00		MA	PJ n**		HVS	FAF		BBA n		BJH	MB n		11.00	OEng n	29.09.2024
06.10.2024	20. søndag i treenigheten	Mark 10,2-9	11.00		11.00	11.00	11.00		11.00				11.00	MA n	11.00		11.00	06.10.2024
13.10.2024	21. søndag i treenigheten	Luk 16,19-31	RE n		11.00	PJ 18.00			11.00	NN n	11.00		BJH n	11.00	HA n**	OEng n	BBA n	13.10.2024
20.10.2024	22. søndag i treenigheten	Joh 12,35-36	HVS		MA n	11.00	PJ n	BA sn	FAF n		NN n	BBA n	BJH/JaBy n	MB n			11.00	20.10.2024
27.10.2024	Bots- og bønnedag	Luk 18,9-14	11.00	MA n	11.00	PJ sn		FAF	11.00		BBA sn		BJH sn	MB sn	HA sn	OE sn	11.00	27.10.2024
03.11.2024	Allehelgensdag	Matt 5,13-16	BJH n		11.00	11.00	11.00	11.00	PJ sn		NN n		FAF n	MB n			OEng sn	03.11.2024
10.11.2024	25. søndag i treenigheten	Matt 14,22-34	11.00		UA n	OEng	BBA n	MB n	HA n	JaBy n	11.00		BJH n	11.00		11.00	11.00	10.11.2024
17.11.2024	26. søndag i treenigheten	Joh 9,1-7.35b-38	HVS sn		11.00	11.00	MA n	11.00	11.00			BA n	BJH n				OEng n	17.11.2024
24.11.2024	Domssøndag/Kristi kongedag	Matt 125,1-13	11.00		MA	11.00		11.00	11.00		BBA n		11.00	MB n	HA n	PJ n	11.00	24.11.2024
01.12.2024	1. søndag i adventstiden	Matt 21,10-17	11.00	HVS n	11.00	PJ n	11.00	ER n	FAF		BBA n		BJH n	MB n	11.00		11.00	01.12.2024
08.12.2024	2. søndag i adventstiden	Joh 16,21-24	HVS n		PJ n	11.00	ER n	17.00	FAF n	NN n	11.00		BJH sn	11.00	MB n	OE n	11.00	08.12.2024
15.12.2024	3. søndag i adventstiden	Joh 5,31-36	15.00		11.00	18.00		MA n	11.00		NN n	NN n	BJH n	MB n			ER n	15.12.2024
22.12.2024	4. søndag i adventstiden	Matt 1,18-25	11.00			11.00	11.00		11.00		BBA n		11.00		HA n			22.12.2024
24.12.2024	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.30		MA	PJ		ER	FAF									24.12.2024
25.12.2024	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00		MA n	PJ n	ER n	RE n	FAF n		BBA n		BJH n	MB n		OEng n	OE n	25.12.2024
26.12.2024	2. juledag	Joh 16,1-4a		MA n		11.00			11.00		NN n		BJH/RA n					26.12.2024
27.12.2024	3. juledag	Romjulskveld				PJ												27.12.2024
29.12.2024	Romjulssøndag	Luk 2,25-35	11.00		15.00		11.00						BJH n					29.12.2024

* Gudstjenesten er på Høgsveen

* Menighetsweekend

* Friluftsgudstj. på Karlsvika

* Fjordglimt leirsted

* i Kåfjord

** Menighetsweekend på Solåsen

på Strand Leirsted

**Bibelhelg på misjonshuset

** Menighetstur Luksefjell kapell

** i Alta

Initialer og navn

AJ Andreas Johansson
BA Bertil Andersson
BBA Benjamin Bjørnsen Anda

BJH Boe Johannes Hermansen
ER Erling Rantrud
FAF Fred Arve Fahre

HA Henning Alsaker
HVS Håkon Valen-Sendstad
JaBy Jan Bygstad

MA Morten Askjer
MB Mikael Bruun
OE Ottar Endresen

OEng Olaf Engestøl
UA Ulf Asp
PJ Peter Johansen

RA Ragnar Andersen
RE Rolf Ekenes
SS Stig Syvertsen

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt

Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
n – Natverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB! Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for din menighet på www.delk.no

Idas trosreise

Kristiansand har en forholdsvis nystartet DELK-menighet hvor de fleste i kirken har bakgrunn fra helt andre steder. Ida Marie Bruun er en av disse. Underveis fikk en fin prat med henne om hennes trosreise.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Jeg kommer fra en mer karismatisk bakgrunn, hvor jeg ikke helt fant plassen min. Nå har jeg fått oppleve å komme til noe som er jordnært, solid, sunt og godt. Jeg trives i en liten menighet og synes det er koselig at det ikke blir delt i generasjoner. Alle er sammen, både store og små.

Ida Marie forteller om en menighet hvor folk er flinke til å bidra med ulike ting, og hvor hun kan hvile og være seg selv. Hun beklaget litt mot slutten av samtalen at hun ikke hadde snakket så mye om mannen sin Mikael som er prest der. Hun er jo prestefru og greier. Men denne gangen var det Ida Maries fortelling vi ville høre. Folk kan sikkert få tak i Mikael om du vil prate med ham en gang.

Få kristne i oppveksten

– Det var veldig få kristne i Elverum hvor jeg kommer fra. Jeg vokste ikke opp med noen tro og visste egentlig ingenting om kristendom. I ungdomstiden lette jeg veldig etter noe håndfast og stødig. Så begynte konfirmasjonstiden. Jeg ville gjerne være kristen og var veldig interessert,

men jeg syntes ikke jeg fikk så mange gode svar. Jeg tror at konfirmantpresten trodde jeg ofte ville tulle eller kverulere, for jeg hadde så mange rare spørsmål. Men spørsmålene var oppriktige, for jeg kunne rett og slett ikke så mye.

Underveis har vandret rundt i menighetene våre i flere år nå. Siste stopp er Kristiansand. Det er nok ikke siste portrettintervju i Underveis, men vi kan nå markere at vi har hatt ett intervju fra hver enkelt av menighetene våre.

Ida Marie ble etterhvert involvert i en frikirke og oppdaget at det fantes andre kristne. Det ble hun veldig begeistret av. Men hun var ganske så blank i troen og kunne for eksempel tro at Johannes var navnet til Jesus. Hun smiler med åpent blikk mens hun tenker tilbake og forteller.

– Da jeg hørte evangeliet, at Jesus døde for mine synder, ble jeg veldig forundret. Hvorfor var det ingen som hadde sagt dette til meg før? Det var jo helt fantastisk! Forrige uke snakket jeg med ei barndomsvenninne, hun er ikke kristen, men vi snakket allikevel om hvor jeg kunne ha endt opp om jeg

ikke ble kristen. Det høres veldig dramatisk ut, men jeg er ikke sikker på om jeg ville vært i live en gang. Både venninnen min og jeg så at jeg trengte noe stødig i livet.

– Et vers som har fulgt meg i min troshistorie, er fra Salme 40: «Han dro meg opp av fordervelsens grav, opp av den dype gjørmen. Han satte mine føtter på fjell og gjorde skrittene faste.»

Ikke egen fortjeneste

Ida forteller at hun opplever å få troen i gave. Det handler ikke om kunnskap eller fortjeneste. Men hun fikk ta i mot.

– Jeg hadde en bestemor som var kristen, men jeg visste ikke så mye om hennes tro før hun døde. Men etter at hun var død, fikk jeg Bibelen hennes, full av understrekninger og dikt. Jeg vet at hun ba for meg. Jeg tror veldig på at min

Jeg har hjerte for de som er oppriktig søkende, men som ikke kjenner Jesus.

tro fikk vokse seg frem ved at jeg ble døpt som barn, og at bestemor ba for meg. For da jeg ble kristen, var det som å komme hjem på en måte til noe som allerede var der. Å bli løftet opp og få føtter på fjell.

– Der jeg kommer fra, gjør evangeliet stort inntrykk på folk, for det er helt nytt for folk! Mange blir overrasket når de får høre om hvem Jesus er og hva han gjort. De vet kanskje at Jesus var en klok mann som gjorde mirakler. Og tenker at om man er sånn passe snill og flink, kan man håpe å komme til himmelen. Men når de får høre evangeliet, vekker det en nysgjerrighet hos mange.

– Nå bor vi Kristiansand, og her har mange folk hørt mere om Jesus. Da er det nesten som om det er vanskeligere å nå inn, for man har hørt så mye om Jesus at det er lett å ikke bry seg. Det er ofte lettere å prate med folk som ikke kan så mye om kristendommen.

Frimodighet

– *Det høres ut som om du har en viss dose med frimodighet? Det er ikke alle som kan fortelle at de snakker så mye med folk om evangeliet.*

– Ja, på en måte så tror jeg nesten at man må ha en viss frimodighet for å bli kristen et sted der ikke så mange andre er det. Men jeg tror at mye handler om at jeg selv var veldig åpen og søkende i ungdomstiden uten at det ble tatt så veldig på alvor. Det gjør nok at jeg har hjerte for de som er oppriktig søkende, men som ikke kjenner Jesus. Nå høres det ut som jeg snakker om Gud med alle, men sånn er det ikke altså, sier Ida Marie og ler.

Sykdom

– Livet mitt har vært, og er, mye å ligge på sofaen og ikke gjøre noe som helst.

– På et tidspunkt ble jeg utbrent og ble veldig dårlig. Opplevelsen av å ligge i sengen i måneder og ikke vite om jeg kunne komme meg opp

” Det er veldig, veldig fint å oppleve at troen ikke handler om hva jeg kan og ikke kan.

igjen, var tung. Ikke gå i kirken, ikke lese Bibelen, ikke be. Ikke gjøre noe av verdi for andre. Men det jeg fikk oppleve, var at jeg visste at Jesus elsket meg. Jeg visste at Jesus var ekte. Og det var nok.

– Å oppdage dette er en veldig stor del av min trosreise. Jeg sliter

enda med helsen, og opplever å ikke kunne være den kona jeg vil, eller ikke føle at jeg er tilstede i kirken og sosialt, og å ikke komme videre med utdanning og karriere. Det er ikke så glamorøst, men det er veldig, veldig fint å oppleve at troen ikke handler om hva jeg kan og ikke kan.

Selv om Ida Marie ikke har noe ønske om å være syk, kan hun allikevel se på utbrentheten som en stor nåde. Hun beskriver det litt som en iPhone som skrur seg av om den blir overopphetet. Det er en god ting, for ellers ville den brenne opp. Hun tenker seg litt om og sier at det kan hende at at det å møte veggen var en måte hvor Gud kunne stoppe henne litt og bygge noe sunt fra bunnen av. Sykdommen er ikke god, men Gud er god også gjennom sykdom.

Tekst og poesi

– Jeg begynte ganske tidlig å skrive. Det var et slags hjelp til å organisere eller forstå det som skjer på innsiden. Finne bilder for å forklare ting for meg selv. I 2017 var jeg på det mørkeste, på en måte. Da bestemte jeg meg for å sette sammen det jeg hadde skrevet og gi det ut. Så gjorde jeg det. Når jeg leser det nå, kan jeg jo se at det er litt ymse kvalitet, men det var gøy, og jeg er glad for at jeg gjorde det! Jeg skriver fremdeles, men det har blitt mindre etter at jeg giftet meg. Ida smiler enda litt til.

– Jeg synes det er lettere å skrive om det som er vondt, så nå har jeg har det kanskje litt for godt.

Liturgi og bibel

– Tekst og liturgi har blitt en rød tråd i livet mitt. Det stabile. Å bli båret. Jeg elsker det sakramentale og rytmen. Liturgien er jo bibelsteder og Guds ord alt sammen. Jeg opplever at dette blir rammer som bærer meg. Da jeg var utbrent, var det spesielt viktig. For da klarte jeg ikke å finne ordene selv, men liturgien fant ordene for meg.

– Jeg opplever at liturgien er en så fin samhandling der en både får høre og bekjenne og ta imot. Det er noe sant og menneskelig med bønnene og leddene. Det har beriket kristenlivet mitt mer enn noe annet.

– Og så elsker jeg å studere Bibelen. Jeg har studert norsk og er veldig glad i litteratur og språk. Og når jeg kan gjøre det med Bibelen, er det enda bedre, for Bibelen er jo mat for sjelen!

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Lillian Ruth Håkonseth i Østfold og Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg bytter på å skrive Diakonispalten. La deg inspirere til diakoni i hverdagen!

DIAKONISPALTEN

TEKST / LILLIAN RUTH HÅKONSETH

Robuste måltider gir fellesskap

I april snakket jeg med en mann som hadde kommet til Norge for å plante menighet. Noe av det første teamet hans gjorde da de kom, var å besøke så mange menigheter som mulig i området. Under besøkene la de merke til en trend. De sunneste menighetene, fortalte han, er menighetene med de mest robuste måltidene etter gudstjenesten. På grunn av denne observasjonen bestemte de seg for at deres nye menighet skulle servere et skikkelig måltid etter hver gudstjeneste. «Det koster tid og penger, og det er et logistisk mareritt, men vi gjør det fordi vi tror det er viktig», sa han.

Det er noe eget med å dele et måltidsfellesskap. Det er en delt opplevelse, noe vi kan gjøre på tvers av generasjoner og kulturer. Vi bruker tid med hverandre. Det foster gode samtaler, tilhørighet og fellesskap. Forskning viser at kjernefamilier som spiser middag sammen regelmessig, har det bedre enn de som ikke gjør det. Vi som menighetsfamilie har også behov for å spise sammen. Vi deler nattverdsmåltid, så klart. De aller fleste menigheter har også en eller annen form for kirkekaffe der man stanser igjen for å se hverandre over en kaffekopp og gjerne en godbit. Med varme måltider går man «all in». Når vi deler et måltid i kirkebygget, er det lett for mange å være med.

I tillegg vil jeg slå et stort slag for måltider i hjemmet! La oss invitere hverandre hjem, kjære brødre og søstre. Det betyr mye – kanskje mer enn du tror – å få en invitasjon hjem til noen. Kanskje særlig gjelder dette tilflyttere fra inn- og utland. Å invitere hjem kan også være misjonerende. Skulle folk i din menighet trenge litt hjelp til å invitere, så vet jeg råd: «Suppesøndag». Idéen er enkel. Noen melder seg på som verter for å servere suppe hjemme hos seg etter gudstjenesten på en avtalt søndag. Andre melder seg på som gjester. Verter kobles sammen med gjester, og etter gudstjenesten drar man hjem til hverandre. Suppe er enkelt. Gjør det enkelt. Men gjør det!

Siste nytt fra Madagaskar

På Madagaskar er Sigrid og jeg lånt ut til organisasjonen Together in Bible Translaion (TiBT). Sammen med NMS og Wycliffe Norge finansierer DELK prosjektet «TiBT Western Cluster». Hva skjer på Madagaskar nå?

TEKST / KRISTOFFER HANSEN-EKENES, MISJONÆR PÅ MADAGASKAR

Vest-Madagaskar er hjem til de verdenskjente baobab-trærne. De kan bli over 1000 år gamle. Her fra regionen Menabe.

Klyngen i vest

Vestklyngen dekker i hovedsak lavslettene på Vest-Madagaskar nord for Toliára til forbi Mahajánga. Hvite sandstrender, kokospalmer og fiskegarn er et vanlig syn langs kysten her. I rett linje er det 1200 km fra sør til nord, tilsvarende avstanden Oslo–Alta.

Her bor omtrent 1,2 millioner mennesker. Tradisjonelt har alle vært omtalt som sakaláva. Både kulturelt og historisk er det mange fellestrekk. Likevel er det betydelige kulturelle og språklige forskjeller i dette enorme området. Derfor planlegges fire ulike oversetterprosjekter.

Det offisielle gassiske språket, som kalles *malagasy ofisialy* eller bare *ofisialy*, er ikke deres språk. Når Gud presenteres på dette språket, oppleves han lett som en fremmed – på lik linje med utsendinger fra hovedstadens statlige kontorer eller utenlandske bistandsaktører. De har kanskje gode intensjoner, men er vanskelig å stole helt på.

I tillegg inkluderer prosjektet et sensitivt språk i et naboland med ca. 60.000 språkbrukere. Til sammen skal DELK være med på å gi nærmere 1,3 millioner mennesker Guds Ord på hjertespråket!

Til døden for en bagatell?

Fordi *malagasy ofisialy* har dominert landet i mange år, kreves det ofte litt tid før oversetterne selv stoler på at deres språk er godt nok til å formidle sannheter om Gud. Derfor har vi alltid høytlesning av utkast på mange trinn i prosessen. Ofte oppdager en «blindpassasjerer» fra *ofisialy* i teksten.

I et språkområde sørpå diskuterte teamet oversettelsen av ordet synd. På *ofisialy* heter det óta. De mente hardnakket at dette var dekkende også på deres språk.

Så skulle tekstene leses høyt for folk uten-

for oversetterteamet. En av høvdingene var til stede. Selv var han ingen kristen. Litt bibellesning skulle kanskje hjelpe? Men etter høytlesningen utbrøt han: «Denne guden deres er ikke noe bedre enn våre egne! Hva slags far sender sønnen sin i døden for en bagatell!»

Rødmende innså oversetterne at høvdingen hadde rett. Ota på deres språk betyr ikke synd i bibelsk mening, men brukes for å betegne mindre, ubetydelige overtredelser. En slik misforståelse kunne ikke bli stående!

Det er lett å bli blendet av ord man er vant til å høre, så man ikke ser hva det kommuniserer til «vanlige» folk. Denne utfordringen er nok ikke så fjern i vårt eget land heller, noe debatten om Bibelen 2024 har vist.

En workshop på vent

En av måtene vi arbeider på, er å samle folk til workshoper. En viktig del av Sigrids hverdag og fokus er oppstartsworkshop for tegnspråkprosjektet.

Mange skal involveres og trenger å komme på innsiden av hva det hele dreier seg om. Invitasjonene var sendt ut til alle avkroker av øya (og de er det mange av ...). I begynnelsen av april ble det besluttet å utsette workshopen likevel.

Slik er det iblant. Vi rår ikke over alt. Midt i vakuemet ser vi at dette ikke var det verste som kunne skje. Nå oppdager vi nemlig stadig forbedringsområder og nye grupper av mennesker som bør inkluderes i forberedelsene og gjennomføringen.

Sigrid får også god mulighet til

fortsatt å bygge relasjoner til sentrale folk i døvemiljøet. Hver uke går hun også tur sammen med Rimma som er døv, for å lære gassisk tegnspråk. Dette er en skikkelig boost! Og siden januar har hun fulgt en forelesningsserie på VID/Misjonshøgskolen om bibeloversettelse.

Med troens øye ser vi Guds finger i dette, hans godhet og omsorg. På mange måter blir det en enda bedre workshop enn om den hadde vært arrangert nå.

Stille før stormen?

Siden november 2022 har jeg vært tilknyttet oversetterteamet for antakaraña helt i nord. Det har gitt nyttig erfaring og øvelse i jobben jeg skal gjøre enda mer av i tida som kommer, nemlig å være oversetterkonsulent. Planen er at jeg skal følge opp ett eller flere team i den nye vestklyngen.

Det er utrolig nyttig for ørene mine å bli eksponert for antakaraña, som er ganske ulikt *ofisialy*. Å få lydmeldinger med siste nytt fra dem er både gøy og utfordrende!

Og så leser jeg meg også litt opp på Analaláva-sakaláva, hvor vi allerede har Lukas-evangeliet publisert. Grammatikken der ligner dessuten mer på antakaraña enn *ofisialy*. Hverken antakaraña eller Analalava-sakalava har for eksempel objektsform av personlig pronomen (meg/deg osv.), bare subjektsform (jeg/du). Altså er det en god trening før det blir full fart i vest.

Gult lys er i grunn en håpefull tilstand.

Landsby på vestkysten nord for Mahajanga, hvor språket Bemazava-sakalava hører til.

Språkene i vestklyngen er merket med blå stjerne. De med rød stjerne er prosjekter hvor TiBT allerede har oversetterteam.

Prosjektnavn:

TiBT Western Cluster
Prosjektperiode: 2024–2026

Språk i prosjektet: vezo, Menabe-sakalava, Mitsinjo-sakalava, Bemazava-sakalava, kananga (pseudonym, sensitivt).

Årlig DELK-støtte:
250 000 kr

Slik kan en trykt utgave av Lukas-evangeliet se ut. Her på Analalava-sakalava.

Norges smarteste 10. klassinger

Laget på Skauen gjorde det mildt sagt spennende i beste sendetid for NRK TV, da de kom til selve finalen i Klassequizen.

TEKST / KARSTEN GRYTNES, REKTOR

Ja, det er tittelen som vinnerne av Klassequizen på NRK får. Nesten 700 skoler har vært representert med tre tiendeklassinger i den store spørrekonkurransen som endte med finale 11. mai. Laget fra Skauen tok seg videre som fylkesvinnere fra Telemark, og var til slutt ett av seks lag som skulle gjøre opp om seieren i beste sendetid på NRK TV. Før den avgjørende runden hvor tre lag endelig skulle gjøre opp om seieren, var spenningen til å ta å føle for oss som var til stede i studio og for dem som satt foran TV-skjermen.

Til slutt var det Johannes Bråten, Markus Gunnerød og Helene Grossmann, med Josefine Viumdal Laursen som reserve, som kunne motta tittelen «Norges smarteste» 10. klassinger.

Under både delfinalen og finalen var Josefine kanskje den mest nervøse

personen på laget. Vi spurte henne om hvordan hun opplevde å være i publikum og å følge klassekameratene under innspillingen av konkurransen.

– Først og fremst var det grusomt spennende. Tror aldri jeg har vært så nervøs noen gang, men det var veldig gøy og hyggelig, og utrolig hyggelig å se hvordan Helene, Johannes og Markus snakka sammen og var med hverandre.

– *Hva tenkte du da Selda sa at Skauen vant?*

– Jeg tenkte ikke så mye, jeg starta å gråte, var sjokka og overlykkelig.

– *Du var reserve, Josefine, ville du helst vært en av de tre som var ute på gulvet?*

– Jeg er utrolig glad for at det var akkurat de tre som var klassens representanter og jeg er takknemlig for denne opplevelsen.

Hvordan har opplevelsen med å være med på Klassequizen vært?

Johannes Bråten

Opplevelsen av å være med på Klassequizen har virkelig vært fantastisk! Det jeg synes var morsomst med dette eventyret, var å se hvordan NRK produserer sine tv-programmer, og hvor mange mennesker som er involvert i en tv-produksjon! Jeg er rett og slett bare evig takknemlig!

Markus Gunnerød

Det har vært en utrolig morsom, spennende og nervepirrende reise. Vi hadde noen gode dager i Oslo, det var spennende å være med på innspilling og alt før og etter.

Helene Grossmann

Det var veldig gøy å være med på Klassequizen. Da vi var på NRK, fikk vi dritgod mat, omvisning på rekvisitten og en unik opplevelse.

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Historisk leirskole for DELK-skolene

De fem DELK-skolene har fram til dette skoleåret hatt leirskole på ulike klassetrinn, til ulik tid på året og på ulike steder – selv om det har handlet mye om Bondal.

Når Bondal fjellstue nå er solgt, måtte vi uansett tenke nytt. Da ønsket vi å se på muligheten for å ha felles leirskole for alle skolene. Og det fikk vi til. For første gang i historien ble det 15.–19. april gjennomført felles leirskoleuke for 7. trinn ved Bjerkely, Granly, Moe, Ryenberget og Skauen kr. skole – og det skjedde på Solåsen leirsted som ligger mellom Sandefjord og Larvik.

Solåsen eies av Misjonssambandet, men leirskolen drives av Larvik kommune. Da våre skoler hadde leirskole der, var det naturlig med en kristen vinkling, bl.a. gjennom bordvers og bibelhalvtimer – som tre av skoleprestene våre delte på å ha.

Da jeg var innom leirskolen midt i uka, var elevene i full gang med vikingaktiviteter. De var delt i grupper som lagde brød på bål, brukte pil og bue, lagde makramé-armbånd og tovet sitteunderlag.

Jeg spurte flere elever om hva som hadde vært det beste med leirskolen hittil, og de svarte: Å lage pannekaker nede ved vannet, fritid – og at vi har lært noe, møte nye folk og få nye venner, alt! sove, bade, langtur.

Jeg snakket også med flere av lærerne, og oppsummert konkluderte jeg med at det var veldig fornøyde elever og lærere. De koste seg med godt program og mye sol – men ikke så mye varme.

Skauens superlag: Johannes Bråten, Markus Gunnerød og Helene Grossmann.

Med hjerte for Fjell

Kidnappings sak, store betongblokker, ghettoområde og få attraksjoner. Det er stort sett dette vi har hørt om Fjell i media. Men er det slik det virkelig er?

TEKST OG FOTO / BENJAMIN ANDERSSON

Det murret kanskje en usikkerhet i bakhodet hos flere av oss som var samlet i Elvebyen familiekirke i Drammen sentrum lørdag morgen den 13. april. Her møtte vi ei kristen kvinne som bor på Fjell med familien sin. Dette var ei kvinne som brant for Jesus, med et vitnesbyrd som traff oss rett i hjertet! Hun delte personlige og sterke historier om de få kristne som bor på Fjell, og ga oss et skattekart med oppdrag om å be for personer og bli bedre kjent med deler av Fjell.

Etter denne forberedelsen gikk turen fra sentrum oppover mot Fjell i biler stappa av boller, saft og spente yngre unge, middels unge og eldre unge. Den første timen gikk det litt trått.

Der hvor vi hadde rigget oss til med boller og fotball, var det få mennesker

utendørs. Kanskje var det fordi det denne lørdagen var Id-feiring på Fjell? – Id al-fitr er en muslimsk høytid som markerer slutten på fastemånedens ramadan.

Men plutselig strømmet det på med barn og unge til fotballbanen og områdene rundt! De var utrolig glade for å få gratis boller og saft, og det så fra første sekund ut som at barna på Fjell hadde kjent ungdommene våre helt siden de selv var nyfødte. Ansiktene til barna var fylt av store smil og forventningsfulle øyne som ventet på at 16-åringene våre for femte gang skulle svare: «Javel da, du kan sitte på skuldrene mine.»

Flere av jentene i «turteamet» fikk huket av på noen av punktene på skattejakten, som blant annet handlet om å be for de få kristne vi visste om på Fjell.

Gutta spilte fotball i opptil fire timer med barna, og alle sammen delte ut boller og saft til glade forbigående personer i alle aldre. Flere av oss fikk noen kortere samtaler med beboere på Fjell som syntes det var så fantastisk at vi var her og spredte positivitet og glede. De var nysgjerrige på å høre hvor vi kom fra. En av samtalene ble både lang og dyp, der temaer som Bibel og Koranen, Jesus og Muhammed ble berørt.

Da vi etter hvert skulle dra fra Fjell, ble barna triste og sa: «Kommer dere igjen i morgen?»

«Det her har vært den beste dagen på lenge!» Og en liten gutt fortalte meg at neste gang vi skulle komme, så måtte vi komme på en skoledag, for da var det enda flere her! Han nevnte også at han gikk i klasse 4b, og hvis vi kom

Fire om turen til Fjell

1. Hva sitter du igjen med etter turen til Fjell?

2. Har du et spesielt minne fra turen?

Jonatan Andersson (16)

1. Jeg sitter igjen med en følelse av at Fjell er et fantastisk sted å fortsette å misjonere. Mange barn og unge som både er nysgjerrige og frimodige på å snakke og stille spørsmål. Jeg tror at Gud har en plan for Fjell!

2. Det var spesielt to barn som jeg lekte med og fikk ekstra god kontakt med. Etter en stund da vi hadde blitt kjent, ville de sitte på skuldrene mine. En og en byttet de på å sitte på skuldrene mine og Trygve sine. De byttet på hvem som satt hvor rundt om når vi spilte fotball og når vi bare sto og snakket. Det var alltid en som ville sitte oppå. Det er det beste minnet fra turen!

Hannah Bjørntvedt (16)

1. Jeg sitter igjen med en stor takknemlighet og glede for at vi vikk se hvordan det var, bli kjent med miljøet og at vi ble tatt imot så godt. Vi visste ikke hvordan det kom til å gå, men at det skulle ende med 60+ barn med mange smil på munnen blant store og små, hadde jeg nesten ikke trodd!

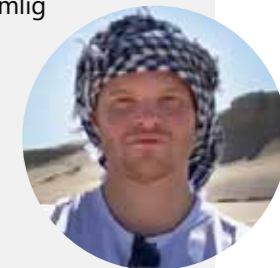
2. Det beste minnet er da jeg og vennene mine satt på toget fra Skien på vei til Fjell og lo av hvor mange boller vi hadde med. Så møtte vi de fra Tønsberg og så enda flere boller! Det var jo altfor mange! Men lite visste vi at lang over halvparten av bollene skulle bli delt ut! Jeg er så takknemlig over menneskene vi møtte på Fjell og muligheten for å dra dit.

Kristian Sletner (23)

1. Det jeg sitter igjen med etter turen til Fjell er en glede over å ha truffet så mange unge! Det var veldig motiverende å se at det var så mange som satt pris på at vi var der! Har absolutt fått et hjerte for Fjell!

2. Da vi kom til fotballbanen, var det bare en liten gutt der, som ble med oss for å spille. Men da vi dro, så var banen full av unge som spilte ball og hadde det gøy.

Reidun Østerberg (58)

1. Jeg sitter igjen med tanker om de muligheter som ligger rett foran øynene våre, både på Fjell og der vi ellers holder til. Samtidig dirrer utfordringen om hvor mye av tid, penger og engasjement jeg er villig til å investere.

2. «Helt for en dag.» Dette gjelder for ungdommen som gav av seg selv. For den norske, kristne kvinnen vi møtte, så er det flere dager og desto større helt.

BARNE – OG FAMILIESIDENE

Av: Mette Brix Illustrasjoner: Erling Rantrud

Se på fuglene under himmelen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, med deres Far i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn de?
Matt. 6,26

Hvem sørger for mat til raven, når dens unger skriker til Gud og farer hit og dit fordi de ikke får mat?
Job 39,3

Fuglevers i Bibelen

I år har barne- og familiesidene temaet Dyr og fugler i Bibelen. I dette bladet kan du sammen med familie og venner lære mer om fugler i Bibelen og lese noen av de mange versene som nevner fugler. Klarer du kanskje også å tegne en struts?

Lær deg å tegne en struts!

Spurven har jo funnet seg et hus, og svalen et rede hvor den har lagt sine unger - dine allere, Herre, hærskaenes Gud, min konge og min Gud!
Salme 84,4

Men disse fuglene skal dere ikke ete: ornene og lammegribben og svartgribben og kråken og falken, og alle slags glenter, og alle slags ravnere, og strutsen og gjøken og måken, og alle slags hauker, kattuglen og hubroen og nattiravnen og pelikanen og alle slags hegrer, og hærfuglen og flaggermusen.
5 Mos 14, 12-18

Jerusalem, Jerusalem! Du som slår i hjel profetene og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene sine under vingene. Men dere ville ikke.
Matt 23,37

Tips til sanger å lære

- Jesus, lat di redde due Sangboken nr. 880
- Søk først Guds rike og hans rettferdighet Salmeboken nr. 197
- Hvem har skapt alle blomstene/ fuglene/stjernene/deg og meg? Salmeboken nr 781
- Ingen er så trygg i fare Salmeboken nr 778
- Eg veit ei hamn, for meg som heimlaus vankar Norsk salmebok 2013 nr 868

Klarer du å finne flere fuglevers i Bibelen?

Historien om lille Lind Løvtre

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Ganske langt ute på et jorde sto det en gang et ganske lite tre. Treet visste ikke helt hvor lenge det hadde stått der, men det kunne ikke være så lenge. Det eneste det visste var at for litt siden var alt kaldt og mørkt og hvitt. Av og til lyste tusen stjerner høyt over greinene, og det likte treet godt.

Nå var stjernene borte for det var lyst nesten hele tiden. Solen lyste mye mer enn stjernene, og den gav en vidunderlig deilig varme. Det lille treet oppdaget at det hadde fått blader. Massevis av lysegrønne morsomme små blader som viftet litt i vinden og vinket så godt de kunne til solen høyt der oppe.

En gang kom en liten gutt sammen med en gammel bestefar forbi treet. «Hva heter det?» sa gutten. «Lind. Det er et løvtre», sa bestefaren. Han snakket visst ikke så mye. «Lille Lind Løvtre», sa gutten. «Jeg gleder meg til du blir stor!»

Lille Lind Løvtre var veldig fornøyd med det nye navnet sitt. Ganske stolt også i grunn. Det hadde ikke hatt noe navn før, men nå hadde et menneske gitt det et navn. Treet følte seg verdifullt.

Lang tid gikk. Med mange hvite vintre og mange solskinnssomre. Lille Lind Løvtre var ikke så liten lenger. Det våknet opp en tidlig sommerdag og kjente noe kile i barken. Massevis av små ekorn pilte opp og ned stammen på treet. «Jeg har ikke noe å gi dere», sa Lind til ekornene. «Jeg har hverken kongler eller hasselnøtter, men dere er velkommen til å klatre på meg.» «Det gjør ikke noe,» sa ekornbarna i kor, «vi trenger ikke nøtter. Vi har nok nøtter hos naboene dine, men vi trenger et sted å bo. Kan vi bo i den fine hulen i stammen her?» «Jo, det kan dere vel», sa Lind.

Med tiden flyttet flere og flere dyr inn i treet. Ei ugle ville bo i et annet hulrom. Fugler bygget reder og insekter summert mellom greinene.

En gammel mann kom gående forbi. Han gikk litt sakte og haltet på det ene beinet. «Lille Lind Løvtre, er det deg?» sa den gamle mannen. «Ja, det er meg, men hvem er du?» sa treet. «Det er meg, gutten som gav deg

navn for lenge siden.» «Ah», sa treet, jeg håpet du ville komme tilbake en dag. Du har vokst deg gammel og grå i barken.» «Gammel og grå og vondt i foten», sa mannen. «Kan jeg sitte her og hvile meg litt?» «Sitt så lenge du vil», sa Lind.

«Hva er det?» spurte Lind, da den gamle mannen tok frem noe fra sekken sin. «Det er en bok», sa mannen, «den er eldre enn oss». «Hva står i den? Vil du lese litt for meg? Det har ingen gjort før».

Mannen åpnet opp den gamle boken. Selv om den var gammel var det som om det lyste litt av arkene og mens mannen bladde opp, raslet treet litt ekstra med bladene. Ekornbarna tittet frem og uglen åpnet ett øye selv om det var midt på dagen.

Og mannen leste:

«Jeg vil opphøye deg, min Gud og konge, og velsigne navnet ditt til evig tid. Slekt etter slekt priser dine gjerninger og forteller om dine storverk. Herren er god mot alle, barmhjertig mot alt han har skapt. Alle dine skapninger priser deg, Herre, de trofaste velsigner deg. Du åpner din hånd og metter alt som lever, med det gode».

«Nå vet jeg hvorfor vi lever», sa treet til mannen. «Jaha? Hvorfor da?» «Fordi Gud er god», sa treet. Mannen lente seg inntil stammen, lukket øynene og kjente solen varme mot de gamle kinnene sine. «Det er sant», sa han og sovnet en stund.

Utdrag fra Salme 145

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Benjamin Bjørnsen Anda, prest
Telefon: 93 22 72 20
E-post: benjamin.anda@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Andreas Bjerre Nielsen, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Leif Skåra, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no

DELK Nord

Høgegga 7, 9151 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste

Skien, Skauen kirke

Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Rina Husby, diakon
Tore Slettvik, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Lillian H, diakon
Ole Thore Degnes, eldste

Sandnes, Jæren menighet

Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste
Anfinn Valland, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste
Ulf Asp, eldste

Kontaktpersoner menighetsplanter:

Hardanger: Per Ove Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.
E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no
Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlauf@gmail.com
Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes
Madagaskar via NMS og Wycliffe.
E-post: khe@delk.no

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Ruth Irene Vidjelund Samuelsen, Tromsø	24.01.2024	10.02.2024	DELK Nord
Isaiah Steinnes, Finnøy	16.12.2023	17.03.2024	Dalane
Olav Weydahl, Våler i Østfold	01.03.2024	07.04.2024	Østfold

Andre innmeldte: 11

Døde	Født	Død	Menighet
Rune Jarl Kløw, Sandefjord	1960	08.06.2023	Moe
Anne-Elise Haugen, Horten	1941	16.12.2023	Horten
Alfred Birger Sørviik, Revetal	1945	31.01.2024	
Thora Kristiane Rye-Johnson, Revetal	1946	03.02.2024	Bjerkely
Ingrid Grytnes, Tønsberg	1929	04.02.2024	Granly
Jean Henry Sørensen, Horten	1939	04.02.2024	Horten
Gudrun Lien, Revetal	1930	21.02.2024	Bjerkely
Jorunn Thoresen Fon, Revetal	1934	11.03.2024	Bjerkely
Lillian Fevang, Undrumsdal	1950	17.03.2024	Bjerkely
Jørgen Aas, Tønsberg	1933	20.03.2024	Granly
Erling Dehnes, Degernes	1944	22.03.2024	
Aaste Elvira Heggstad, Tønsberg	1940	05.04.2024	Granly
Kirsten Othilie Gran, Tønsberg	1923	15.04.2024	Granly

Andre utmeldte: 5

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigslar, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyret 12.–14. april 2024

- Årsregnskapet for 2023 med et overskudd på kr 191 983,- godkjent.
- DELK Ung som egen organisasjon kartlegges og vurderes til generalforsamlingen (GF).
- Forslag om endret krav til valgdeltakelse ved tilsynsmannvalg drøftet – beholder dagens krav, men legger inn noen spesifiseringer i retningslinjene.
- Godkjent mindre endringer i «regler for valg av eldste» ved bruk av nominasjon.
- Oppdatert personalhåndbok og HMS-rapport tatt til orientering
- Forslag fra personalkomiteen angående medbestemmelse og tillitsvalgte rolle godkjent. Innebærer blant annet at det skal velges en tillitsvalgt for lokalt ansatte i DELK.
- Det skal nedsettes en arbeidsgruppe som skal revidere DELKs varslingsrutiner
- Evaluering av organisering etter GF 2021 med samarbeidsråd og læreråd er mottatt av arbeidsgruppen og skal opp som sak på GF.
- Hovedstyret arbeider med forslag om endrede valgeregler for tilsynsmann som innebærer forhåndsnominasjon.
- Forberedelser til GF med blant annet treårsmeldingen, forslag til mindre justering i grunnreglene og oppfølging av strategien.
- Samarbeidsavtalen med Høgsveen retreat og gjestegård fra 2014 ble bekreftet med noen justeringer.
- Årsmeldingene fra menighetene tatt til orientering
- Hovedstyret godkjente Dalane menighets ønske om økt prestestilling fra 30 % til 40 % og Jæren menighets ønske om økt prestestilling fra 40 % til 60 % fra 1. august.
- Hovedstyret drøftet innledende behov for opptrykk av salmeboken, siden den nå snart er utsolgt hos DELK-forlaget.
- Hovedstyret har ansatt Olaf Engestøl som administrasjonsleder i DELK. Han vil i en overgangsperiode jobbe 40 % som administrasjonsleder og 60 % som prest i Jæren menighet. Torgeir Døvik vil arbeide 40 % inntil videre.
- Hovedstyret godkjente DELK Nord sitt ønske om å øke prestestilling fra 40 % til 50 %.

Kort fra samarbeidsrådet 15.–16. mars 2024

- Samarbeidsrådet var samlet i Ryenberget fredag og lørdag med undervisning og vitnesbyrd fra «Åpne dører»
- Menighetsplanting i DELK. Det ble presentert status fra pågående og tidligere menighetsplanter, samt status og planer for fremtiden, blant annet på Fjell i Drammen. Jarleif Gaustad fra SENDT Norge holdt en inspirasjonstale.
- Samarbeidsrådet uttalte seg ift. evalueringen om organisering med samarbeidsråd og læreråd etter GF 2021.
- DELK Ung og barn og familie. Samarbeidsrådet fikk en god presentasjon av status på satsningen på barn, ungdom og familier fra leder DELK Ung og Leder Barn og familie, etterfulgt av samtale med innspill på hvordan vi kan arbeide videre med

denne satsningen. Blant annet ble det snakket om behovet for flere faste givere til dette arbeidet.

- DELK Ung som egen organisasjon ble drøftet. Her kom det flere konstruktive tilbakemeldinger, både når det gjelder fordeler og ulemper med dette. Innspill er sendt til hovedstyret.

Torgeir Døvik 23.04.24

Kort fra lærerådet 11. november 2023

- Godkjente revidert versjon av første alternativ av menighetens forbønn, og et nytt alternativ for samlingsbønnene.
- Nyvalg av medlemmer til liturgikomiteen.
- Behandling av sak om Israel i forkynnelsen.
- På oppdrag av HS gir LR innspill til notat om forvaltning, bærekraft og miljø.
- Valg av representant til tilsetningsutvalget ved presteansettelse.
- Teologisk vurdering av henvisning til Maria i salme 64 i DELKs salmebok.
- Oppdatering om Bibelselskapets revisjon av Bibelen 2011.

Bertil Andersson 09.02.24

Foto: Privat

Ny administrasjonsleder

Hovedstyret har ansatt Olaf Engestøl som administrasjonsleder ved DELKs hovedkontor fra 1. august 2024.

Olaf kommer fra stillingen som prest i Jæren og Dalane menighet, ved siden av lærerstilling. Han begynner i 40 % stilling som administrasjonsleder fra 1. august 2024. Han vil inntil videre fortsette i 60 % som prest, dog ikke lenger enn 31. juli 2025. Det første året vil Olaf utføre hovedparten av arbeidet som administrasjonsleder fra hjemmekontor. Tilsynsmannen vil inngå avtale om en kort ukes opphold ved hovedkontoret hver måned i denne tidsperioden.

Avtroppende administrasjonsleder Torgeir Døvik har sagt seg villig til å fortsette i stillingen i 40 %, i det minste frem til og med 31. desember 2024. Hvordan stillingsfordelingen vil se ut fra og med 1. januar 2025, blir avklart i løpet av høsten 2024.

Olaf og hans familie planlegger å flytte til Østlandet sommeren 2025, og Olaf vil senest fra og med 1. august 2025 begynne i 100 % ved hovedkontoret.

Underveis gratulerer Olaf med ny jobb og ønsker Guds rike velsignelse.

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter, enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr. (kontakt DELKs kontor), eller Vipps med underkategorier.

Gaver med skattefradrag via Vipps: #574554

DELKs skattefradragsordning – her er det viktig å velge underkategori (formål) i Vipps-appen, f.eks. prestetjenesten, misjon, DELK Ung, Barne- og familiearbeid eller lokale formål.

Bankkontonr. for gaver til DELK

– med og uten skattefradrag:
3000 24 91210

Gave til bladet – Vipps:113797

Belast
konto

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

500

< >

3000 27 13949

DELK

EN ÅPNET DØR

«Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør.» Åp 3,8

SANKTHANSSTEVNET

TORP KONFERANSESENTER / 22.–23. JUNI 2024

Lørdag starter vi kl. 10.00 og søndag kl. 10.50 med program for alle generasjoner.

Invitere med deg venner og bli med på Sankthansstevnet!

Vi ser frem til å møtes i Sandefjord! Velkommen!

SJEKK UT OPPDATERT INFORMASJON PÅ WWW.DELK.NO/STEVNE